

[Justitsministeren]

til, hvad de går ind til, en rimelig interesse deri, et rimeligt kendskab til samfundsforhold og, skal vi sige en afbalanceret og velovervejede holdning. Jeg har ikke sagt, at vi skal undersøge hos den enkelte, om nogle kriterier er opfyldt, men det er sådan nogle ting, vi sigter på. Vi vil gerne, som fru Ebba Strange udtrykte det, på den ene side have nogle, der måske kunne siges at være lidt professionelle, når det drejer sig om at virke som lægmandsrepræsentanter, lægmændenes repræsentanter, det læge folks repræsentanter i sager af denne art, og på den anden side ønsker vi i videst mulig udstrækning at sikre, at almindelige mennesker uden særlige forudsætninger får en mulighed for at medvirke. Det er en vanskelig balancegang, og jeg har forstået på de forskellige ordførere, uanset om de har været af den ene eller den anden opfattelse med hensyn til beslutningsforslaget, at når det kommer til det at sikre den rimelige balancegang, har der ikke været nogen særlig uoverensstemmelse.

Jeg vil så gerne gentage, hvad jeg har sagt ved tidligere lejligheder, at jeg vil gøre, hvad jeg kan for at være medvirkende til, at vi får de alsidigt sammensatte lister, og at vi bevarer det system, vi har i øjeblikket, på den måde forstået, at når man er optaget på en grundliste, skal det herefter være en forpligtelse at møde, og det skal ikke være sådan, at man, når det drejer sig om domsmændene i alt fald, skal kunne vælge sig ud af det eller skal kunne vælges ud af det.

Jeg forstår godt, at man i forbindelse med sagens behandling i dag har rejst spørgsmålet om nævningeinstitutionen og herunder også spørgsmålet om, at man kan udskyde et par nævninge, men det er nu nok alligevel en noget anden problematik, som vist har meget lidt at gøre med selve forslaget her. Men det understreger yderligere, hvor kompliceret det er at ville have et system, hvor vi i rimeligt omfang har lægmand med, samtidig med at vi i rimeligt omfang har sikret, at de mennesker, det drejer sig om, også får en rimelig og retfærdig behandling i retssagen.

Dette siger jeg med udgangspunkt i den bemærkning, fru Mimi Jakobsen gjorde afslutningsvis, nemlig at det også er vigtigt at stemme til et folketingsvalg. Nu vil jeg ikke gøre mere ud af den bemærkning, end rimeligt er, men jeg mener, at det, man foretager sig, når man er domsmand eller nævning, er

langt, langt vigtigere end det, man foretager sig, den dag man stemmer ved et folketingsvalg, for ved et folketingsvalg er man én ud af mange hundrede tusinde vælgere, der sætter et kryds, og har man ved den lejlighed gjort noget forkert, er det til at bære, men hvis man, den dag man er domsmand, eller den dag vi skal tage beslutning om, hvordan man udpeger domsmænd, ikke er 100 pct. eller næsten 100 pct. sikker på, at det betragtes med betydelig større alvor – og nu vil jeg ikke være polemisk, fru Mimi Jakobsen, når jeg siger det – end at stemme ved et folketingsvalg, risikerer folketingsvedet at gøre noget, der er ganske alvorligt forkert.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Ministeren sagde noget i retning af: med den d'hondtske metode og efter partiernes styrke udpeger man nævninge. Ministeren mente ikke, at der i grundlisteudvalget blev peget på nogen politiske nævninge, sådan forstod jeg det; der blev ikke taget nogen politiske hensyn dér. Men man siger dog, at man udpeger efter partiernes styrke. Jeg vil godt spørge ministeren: kan ministeren bevise, at det ikke er således, at man fra et bestemt parti selvfølgelig vil pege på nogle partifæller, når man er kommet ud over tanter, onkler osv., og hvem man ellers kender? Det mener jeg ikke vi har set nogen beviser på nogen steder endnu. Og så vil jeg da godt spørge ministeren: skal man være politisk bevidst for at kunne dømme i en retssag?

Bjørn Elmquist (V):

Det, der kalder mig på talerstolen her i anden omgang, er også det med det politiske, og jeg noterede mig, at hr. Knud Lind i første omgang – og jeg skulle vel egentlig være nået at komme herop før hr. Knud Lind nu, men det nåede jeg ikke – sagde, at nævninge udpeges af kommunalbestyrelsernes partier blandt partiernes medlemmer. Det er min klare opfattelse, at det er der ikke belæg for. Jeg kender adskillige personer, som ikke er medlemmer af partier, og som alligevel optræder på både domsmands- og/eller nævningeliste, og derfor mener jeg, det er overdrevent, hvis man siger det på den måde.

Jeg tror heller ikke på, at den statistiske metode eller EDB-metoden ville køre uden